

بسمه تعالیٰ
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین
معاونت پژوهشی
کمیته تحقیقات دانشجویی

پرسشنامه طرح تحقیقاتی دانشجویی

نام و نام خانوادگی مجری/ مجریان: مجتبی سنمار

استاد راهنما: آقای حسین رفیعی

دانشکده: پرستاری

عنوان طرح (فارسی):

ارتباط فشار مراقبتی با سلامت معنوی در خانواده بیماران همودیالیزی مراجعه کننده به مرکز آموزشی - درمانی بوعلی سینا

عنوان طرح (انگلیسی):

Relationship between caregiver burden with spiritual well-being in family members of hemodialysis patients who admitted to Boali Sina hospital

تاریخ پیشنهاد :

صفحه ۸۲ شماره ۴۴

آیا طرح در راستای اولویت پژوهشی است؟ بله

آیا موافق و دستورالعمل های اخلاقی وزارت متبوع، مندرج در سایت دانشگاه به آدرس زیر را مطالعه کرده اید؟
کمیته اخلاقی / ۱۷۲۱۴۸
<http://vcr.qums.ac.ir/Portal/home/?172148>
بلی ✓

خیر

آیا طرح نیاز به مطرح شدن در کمیته اخلاق در پژوهش های علوم پزشکی دانشگاه را دارد؟

تایخ جلسه:

بلی ✓
خیر

۱- مشخصات مجریان طرح:

ردیف	نام و نام خانوادگی	رشته تحصیلی و درجه علمی	آدرس و تلفن تماس	کد ملی	امضاء
۱	مجتبی سنمار	دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت ویژه	دانشکده پرستاری		

۲- مشخصات همکاران اصلی

ردیف	نام و نام خانوادگی	شغل	درجه علمی	نوع همکاری	کد ملی	امضای همکار
۱	نوشین الیکایی	دانشجو	دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت ویژه	جمع آوری داده ها		
۲	محمد بخارایی	دانشجو	دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت ویژه	جمع آوری داده ها		
۳	راضیه علیپور	دانشجو	دانشجوی کارشناس پرستاری	جمع آوری داده ها		
۴	فاطمه یوسفی	دانشجو	دانشجوی کارشناس پرستاری	جمع آوری داده ها		

۲- نوع طرح :

* بنیادی
** کاربردی
*** بنیادی - کاربردی

* پژوهش بنیادی پژوهشی است که عمدتاً در جهت گسترش مزهای دانش بدون در نظر گرفتن استفاده علمی خاص برای کاربرد آن انجام می‌گیرد.

** پژوهش کاربردی پژوهشی است به منظور کسب دانش جدید که استفاده علمی خاصی برای نتایج حاصل از آن در نظر گرفته شده و در جهت حصول به هدف کاربردی خاص انجام می‌گیرد.

*** پژوهش تجربی - توسعه ای یک کار سیستماتیک می‌باشد که با بهره گیری از دانش موجود حاصل از تحقیق و تجربه علمی در جهت تولید مواد و وسائل جدید، و یا اصلاح آنچه قبلاً تولید و یا اجرا می‌شده انجام می‌گیرد.

۲-۲ مقدمه و معرفی طرح:

بیماری از جمله چالش‌های قرار گرفته بر سر راه افراد می‌باشد (۱). در چند سال اخیر بیماری مزمن که از نظر تعریف سازمان بهداشت جهانی، طولانی مدت، ناتوان کننده، با پاتولوژی غیر قابل درمان و مسئول ۶۰ درصد از مرگ و میرها می‌باشد (۲)، در سطح دنیا در حال افزایش است (۱)، که از جمله بیماری‌های مزمن، نارسایی کلیه می‌باشد (۱).

نارسایی مزمن کلیه یا بیماری مرحله آخر کلیه (۳) نارسایی پیشرونده و غیر قابل بازگشت عملکرد کلیوی می‌باشد (۴)، که بنیاد ملی کلیه ایالات متحده آمریکا این بیماری را به صورت آسیب کلیه یا میزان فیلتراسیون گلومرولی کمتر از ۶۰ میلی لیتر در دقیقه به ازای ۱/۷۳ متر- مربع از سطح بدن به مدت سه ماه یا بیشتر تعریف می‌کند (۵). این آسیب موجب تجمع سوم، بروز سندروم متابولیک و اختلالات قابل توجهی در بدن می‌گردد (۶). شیوع و بروز نارسایی مزمن کلیوی هر سال در جهان در حال افزایش می‌باشد (۷). به طوری که ۲-۳ درصد مردم جهان (۸)، ۱۰-۱۵ درصد جمعیت بزرگ‌سال آمریکا مبتلا به نارسایی مزمن کلیه هستند (۹). در ایران نیز بیماری کلیوی مرحله آخر از ۴۹/۹ مورد در هر یک میلیون نفر در سال ۲۰۰۰ به ۶۳/۸ مورد در هر یک میلیون نفر در سال ۲۰۰۶ رسیده است و این نشان‌دهنده ۲۸ درصد افزایش در طول ۶ سال است (۱۰)، و پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۳۰ بیش از ۷۰ درصد بیماران با بیماری مرحله آخر کلیه در کشورهای در حال توسعه باشند (۹).

علاوه بر این نارسایی مزمن کلیه کیفیت زندگی افراد را تحت تاثیر قرار داده (۴) و یکی از مهمترین علل مرگ و ناتوانی در سراسر جهان است (۳). و علی‌رغم تلاش‌های بسیار به منظور پیشگیری از بیماری کلیوی مرحله آخر تعداد این بیماران در کشور در حال افزایش می‌باشد (۵). اگرچه پیشرفت‌های اخیر در علم پزشکی و امکان پیوند کلیه دریچه امیدی به روی این بیماران گشوده است (۶)، اما تمامی این بیماران قادر به دریافت پیوند نبوده و نیازمند انجام دیالیز برای نجات زندگی خود (۶) و بقا می‌باشند (۱۱). در این میان اگرچه فراوانی روش‌های درمانی در خصوص جایگزینی کلیه در مناطق جغرافیایی متفاوت است (۱۲)، اما فراوان ترین روش مورد استفاده در اغلب بیماران همودیالیز است (۱۲).

همودیالیز به عنوان رایج‌ترین درمان نارسایی مزمن کلیه در ایران و بسیاری از کشورها می‌باشد (۴، ۸). به طوری که براساس گزارش سیستم اطلاعاتی ایالات متحده تقریباً ۹۰ درصد بیماران با نارسایی مزمن کلیه همودیالیز می‌شوند (۸). در ایران نیز در سال ۲۰۰۷ از ۱۹ هزار بیمار نارسایی مزمن کلیه ۱۴ هزار نفر تحت درمان همودیالیز بودند (۱۳)، که طبق گزارش بنیاد امور بیماری‌های خاص در سال ۱۳۹۱ به ۱۵ هزار و ۴۴۸ نفر رسیده است (۶). هرچند همودیالیز قادر به انجام تمامی عملکردهای متابولیک یا اندوکربینی کلیه نیست (۶)، ولی همودیالیز زندگی بیماران را حفظ و به طول عمر آنها می‌افزاید (۸). با وجود اینکه همودیالیز طول عمر بیماران کلیوی را افزایش می‌دهد (۴)، ولی نتایج حاصل از مطالعه‌ی کاپلین نشان داد که ۸۲ درصد بیماران همودیالیز از خستگی، ۷۶ درصد از افت فشار خون، ۷۴ درصد از کرامپ و ۶۳ درصد از گیجی شکایت دارند (۱۴). علاوه بر این بروز بیماری نارسایی مزمن کلیه و انجام روش‌های درمانی همچون همودیالیز منجر به تغییر در شیوه زندگی، وضعیت سلامت و ایفای نقش اجتماعی فرد می‌شود (۵) و این بیماران با عوامل تنژن‌زای متعدد فیزیکی، روانی و اجتماعی مواجه می‌باشند (۱۲). همچنین طبق آخرین گزارشات میزان مرگ در بیماران تحت همودیالیز ۱۶ درصد می‌باشد

(۱۵). علاوه براین بیماری مرحله آخر کلیه و درمان آن دیالیز اختلالات عمدہای در شیوه زندگی ایجاد کرده و به شدت روی زندگی روزانه فرد تاثیر می‌گذارد (۳). دراین بین خانواده بیماران ممکن است مشکلاتی را در تطبیق با بیماری تجربه کنند (۱۶).

خانواده نزدیک بیمار به عنوان اصلی ترین مراقبین بیمار می‌باشد (۱۷)، و بیماری های مزمن نه تنها روی زندگی بیماران اختلال ایجاد می کند بلکه افراد مراقبت کننده را نیز گرفتار می کند (۱). افراد در جهان به ۴ دسته تقسیم می شوند؛ کسانی که مراقب هستند- کسانی که مراقب بودند- کسانی که مراقب خواهند شد- کسانی که نیازمند مراقبت هستند (۱۸). لذا مراقبین غیر رسمی به عنوان ستون اصلی سیستم مراقبت در نظر گرفته می شوند (۱۸). آنها می توانند همسر، فرزندان، دوستان و والدین دریافت کننده مراقبت باشند (۱۸). این مراقبهای غیر رسمی، حمایت های روانی و احساسی روزانه را فراهم می کنند (۱۹). دراین میان خانواده به عنوان اصلی ترین رکن جامعه و مسئول ارائه مراقبت های صحیح و مناسب بهداشتی به بیمار می باشد (۲۰). چراکه اعضای خانواده به عنوان مهیا کننده مهم حمایت های اجتماعی برای بیماران (۲۱)، از جمله مراقبین غیر رسمی هستند (۱۹)، که به طور ملموس با راهکارهای مراقبتی از قبیل کنترل علائم، ناتوانی و پوشش بیمار در تماس هستند (۱) و مسئولیت مستقیم نگهداری و مراقبت از بیماران را عهدهدار می باشند (۲۲). از این رو سیستم خانواده در بیماری های مزمن را نمی توان نادیده گرفت (۲۳).

در سال های اخیر به خصوصیات فردی بیماران با بیماری مرحله آخر کلیه به خصوص تاثیرات مواردی مانند نقش خانواده توجه بیشتری شده است (۳)، چراکه به علت ماهیت مزمن و درمان طولانی مدت بیماری نارسایی مزمن پیشرونده کلیه بروز تغییراتی در عملکرد خانواده غیر قابل اجتناب می باشد (۱). علاوه براین مطالعات نشان می دهنده که فشار تحمیل شده ناشی از بیماری به بیماران و مراقبین خانوادگی از نظر اقتصادی، اجتماعی و روانی تاثیر گذار بوده و ممکن است موجات یک بحران خانوادگی را فراهم کند (۱۷). در این میان مراقبین بیماران همودیالیزی ممکن است احساس بار سنگینی بر دوش خود داشته باشد (۱)، چراکه آنها مجبورند نقش مهمی در حمایت از بیماران دیالیزی ایفا کنند (۱). از این رو برای ارائه مراقبت با کیفیت تر به بیمار باید توجه کافی به مراقب بیماران داشت (۱۷). چراکه مراقبت از بیماران دیالیزی ممکن است موجب احساس فشار و اثرات مخرب بر کیفیت زندگی مراقبین داشته باشد (۱). از سوی دیگر ۷۰ درصد مراقبین با دو مشکل بزرگ یعنی مشکلات مربوط به مراقبت و درمان بیمار و سازگاری با مسئولیت های ناشی از مراقبت روبرو هستند (۲۲). این در حالی است که اغلب مطالعات مربوط به سازگاری با همودیالیز بر روی بیمار متتمرکز شده و همسران این بیماران، افرادی که با بیماران زندگی می کنند، و کسانی که به درمان کمک می کنند و فقدان ها و تغییرات بالقوه ای را تجربه می نمانند، مورد توجه قرار نگرفته اند (۱)، حال آنکه مراقبت کنندگان تجربیاتی از سطح بالای فشار را گزارش می دهند (۲۴).

فشار(رنج) مراقبتی (caregiver burden) یک اصطلاح کلی است که برای توصیف هزینه های فیزیکی، احساسی و اقتصادی مراقبت استفاده می شود (۲۵)، که به دو بخش شامل ابعاد درونی و بیرونی می باشد (۲۶). فشار برونوی به عنوان وسعت تغییرات و اختلالات در جنبه های مختلف زندگی مراقبت کننده تعریف می شود و فشار درونی پاسخ های احساسی یا نگرشی مراقبت کننده، در پاسخ به تجربه مراقبت می باشد (۲۶)، که سلامت عملکردی، احساسی، روانی و فیزیکی مراقبت کننده ها را تهدید می کند (۲۷). چراکه فشار مراقبتی به صورت سختی دائمی، استرس یا تجارب منفی ناشی از مراقبت توسط فرد مراقبت کننده مشخص می شود (۲۵). از آنجا که ظهور و پیشرفت بیماری مزمن برای مراقبت کننده پر دغدغه است (۲۶)، مراقبت کنندگان به طور مکرر از افسردگی و ابراز استراتژی های از عهده برآیی ناپنهنجار رنج می برند (۲۷). لذا برآورده نشدن نیازهای خانوادگی منجر به افزایش رنج مراقبتی می گردد (۲۴). در این میان دیالیز نیز با چالش های روانشناسی و جسمانی موثر بر اعضای خانواده مرتبط است (۲۸). افزایش فشار بر مراقبان، عواقبی از جمله انزوای خانوادگی، اختلال در روابط خانوادگی، مراقبت ناکافی از بیمار را در پی دارد (۲۲). حال درباره چگونگی رویارویی با مشکلات و تنش ناشی از بیماری چندین مفهوم وجود دارد (۲۹)، که یکی از این مفاهیم سلامت معنوی است (۲۹).

سلامت معنوی دارای دو بعد است (۴). بعد عمودی آن شامل ارتباطات ماورای طبیعت و بعد افقی آن شامل ارتباط با محیط و دیگران است (۴). از آنجایی که انسان موجودی چند بعدی است، هر کدام از ابعاد وجود انسان ممکن است سازگاری وی را تحت تاثیر قرار دهد (۳۰). معنویت نیز بعدی از انسان است (۳۱) و توجه به بعد معنوی به عنوان بعدی در مرکز این ابعاد می تواند، تاثیر بسزایی در کسب سلامتی داشته باشد (۳۰). از این رو اغلب مدل های سلامتی شامل بعد معنویت نیز می باشد (۳۲). اهمیت معنویت و رشد معنوی در انسان در چند دهه گذشته به طور روزافروز توجه روانشناسان و متخصصین بهداشت را به خود جلب کرده است (۳۳). چراکه سلامت معنوی از جمله عواملی است که کیفیت زندگی افراد را تحت تاثیر خود قرار می دهد (۳۳) و بدون سلامت معنوی دیگر ابعاد اجتماعی - روانی و بیولوژیکی نمی توانند به درستی عمل کرده یا به حداقل ظرفیت خود برسند (۴). از این رو سلامت معنوی در برگیرنده دو بعد وجودی و مذهبی (۳۴) یکی از جنبه هایی است که می باشد مورد ارزیابی قرار گیرد (۳۵). چراکه استراتژی های از عهده برآیی نقش ضروری و مهمی در حفظ سلامت جسمی و روانی فرد داشته و به تخفیف استرس و رفع کردن احساس ناراحتی کمک می کند (۳۶). در این میان معنویت به عنوان یک منبع قدرتمند (۳۴)، تقویت کننده و پیش بینی کننده قوی سلامت روانی (۳۷) بر سلامت جسمی نیز تاثیر بسزایی داشته (۳۸) و مانع جدی در مقابل فشارهای روانی ایجاد می کند (۳۴) و بسیاری از افراد معنویت را به عنوان یک حمایت مهم در زمان تلاش برای از عهده برآیی بیماری های مزمن یا بیماری های تهدید کننده حیات تجربه کرده اند (۱۰).

با توجه به اینکه آمار شیوع نارسایی مزمن کلیه در حال افزایش می‌باشد، آمار استفاده از روش همودیالیز به عنوان رایجترین درمان جایگزینی کلیه نیز افزایش می‌باید. و همچنین به دلیل اهمیت حضور، حمایت و مراقبت اعضای خانواده از بیمار همودیالیزی و تاثیر روندهای بیماری و درمان‌ها بر روی اعضای خانواده، بکار بردن استراتژی‌های خودمراقبتی و کاهنده فشار ناشی از مراقبت در جنبه‌های مختلف اهمیت بیش از پیش می‌باید. لذا مطالعه حاضر طراحی گردید تا از نتایج آن بتوان در خدمات و مراقبتهای ارائه شده به خانواده بیماران همودیالیزی استفاده نمود.